

HORITZÓ

Periòdic quinzenal

Portantveu de l'Ateneu Cultural

Redacció i Administració C. Hernández 15, pral.
No es retornen els originals

Preus de Subscripció Fora (6 exemplars tri- mestre) 1'10 pessetes Número solt 0'15 ptes.

Tots els articles signats en són responsables llurs autors.
--

Ateneu Cultural

Reunió general ordinària celebrada divendres passat, 5 de Juliol.

A dos quarts de deu de la nit, el president Sr. Joaquim Botet declara oberta la sessió.

El secretari llegeix l'acta de la sessió anterior que és aprovada.

S'aprova també el balanç corresponent al segon trimestre d'enguany que dona un actiu de Ptes. 1.257'15 i un passiu de Ptes. 23.

Seguidament el Sr. President manifesta que d'acord amb els estatuts ha de procedir-se a l'elecció dels càrrecs de President, Sots-secretari, Tresorer i Vocal, i que no havent estat presentada pels socis cap candidatura, la Junta posa a consideració de la general la següent:

- President: Enric Genoher
- Sots-secretari: Martí Juliol
- Tresorer: Josep Ors
- Vocal: Narcís Nogué

La qual candidatura és aprovada per aclamació.

A precís i preguntes alguns socis fan observacions que són ateses i preses en consideració per la directiva, i el president sortint, Sr. Botet, dona algunes explicacions referents a la marxa de l'entitat.

No havent-hi més assumptes a tractar s'aixeca la sessió.

* * *

La Junta de l'Ateneu Cultural, després d'aquest canvi, ha quedat integrada de la següent manera:

- President: Enric Genoher
- Vice-president: Pere Andreu
- Tresorer: Josep Ors
- Secretari: Josep Masllorens
- Sots-secretari: Martí Juliol
- Bibliotecari: Cassià Creus
- Vocals: Josep Palahí
- Ricard Cassà Mestres
- Narcís Nogué.

Noticiari

«Revetlla de St. Pere»

La vigília de Sant Pere tingué lloc al Passeig Vilaret una audició de sardanes i un ball de revetlla—molt concorregut—que anà a càrrec de l'orquestrina «Els Unics».

«El Cinema»

Diumenge passat començaren els cinemes a alternar les seves sessions. Unicament n'hi hagué al cinema Kursaal. Demà, doncs, només hi haurà sessió al cinema Modern.

«Sardanes i balls»

El diumenge dia 7 es tocaren sardanes a la plaça de la Coma i seguidament tingué lloc un lluit ball al saló del Centre Unió Republicana.

«Reunió»

El mateix dia, a la tarda, el C. U. Republicana celebrà la reunió reglamentària de presa de possessió dels nous membres de la directiva.

«Sardanes»

Dilluns passat, dia 8 els veïns del carrer de Barcelona celebraren una festa de carrer amb una audició de sardanes a càrrec de la cobla La Unió. El carrer, molt ben il·luminat, es veié concorregudíssim.

Segueix a la pàgina 414

Ja sou subscriptor d'HORITZÓ?

Aquest número ha passat per la censura governativa

POESIA

EL SENYAL ⁽¹⁾

per Josep CASTELLANO

Hem vist el cel com un estany glaçat per on bells somnis guarnits de blau hi llisquen. Són els poemes que ens despulla davant nostre, Garcés. Els veiem, els sentim, els vivim—veritat o il·lusió—. Ara hi trobem en ells el regust d'una dolcesa de poma envidriada, en la seva maduresa aplegada. Perquè, el món del poeta—íntim deliqui—no són les aigües brumoses dels desvaris ni les caigudes dels allaus—desenganys colpadors—. La vida entorn el poeta és clara, i ho reconeixem perquè la seva llum se'ns destria en les pupil·les. Ho reconeixem perquè en ell «l'aire dringa, màgic cristall» d'una limpidesa transparentada. Poesia de contorns perfilats, la nomenaríem, al topar amb aquesta regulació de la vida en el mateix espai il·limitat:

Per cada estel hi havia
a dalt del cel un grapadet de blau.
—ens diu en el poema *Tot era escrit*.—
La fressa imperceptible del *ganivet de sucre* se'ns posa a l'oïda, a desgrat de nosaltres mateixos, per a donar-nos el ío metàl·lic de l'ambient, de la prada naixent, de la vida esberlant-se—melaniosament, potser—talment amb sordina, subtilitzada.

L'aire s'adorm: la primera fulla verda
esquerda el seu cristall.

No té Garcés una comprensió imaterial, gairebé d'esperit pur, d'una alba eterna de les coses més minses?

Tampoc el destí inclement que ens mena a la tomba troba en Garcés una percepció sòrdida. La mort no és el núvol grisenc que amenaça la collita del nostre gaudi. Les tombes són boniques dintre el verd de la tarda i les herbes, i ens preguntem, com el poeta, entorn d'elles:

Qui pot morir, si el cel és blau
i l'amor endolceix cada bri de la terra?

Davant el laberint de marbres que els xiprers vigilen la vida «et volta, no et penetra» i les olors suren en l'aire, i l'arbre indiferent a la mort xucla nova saba, les abelles rossegen la mel—«les lloses són fredes com sempre»—

Visió d'infant o d'arcàngel, diríem. Garcés no ha vist fondre's en el blau de la seva ànima la pòstuma llumeneta d'argent de l'esperança. Apar talment un pollancre ufanós que esguarda un altre cel als seus peus. Se li arreceren a la retina solament els matisos fins i pulcres, quan les volves grises de la vida no volen enteranyinar les visions d'aquest

infant que somia sota un verd llençol transparent—ver autorretrat—. I els

somnis són «com dos rius paral·lels». I són d'una candidesa—mescla d'il·lusió i fretura—que ens convida a albirar una primavera unívoca en el futur, perquè ens confessa que un dia

ja la carn no sabrà
què vol dir melangia.

Ella—la *ella* dels poemes—només s'endevina, coberta amb els vels massa lluminosos dels seus somnis clars. Potser el seu reflex ens encega, privant-nos de gaudir-ne la visió. Només en sabem que

—de veure la flor que es marcí
temies la llum de l'albada—

el seu record és pur i tendre, dissecat en l'ànima o adormit en qualsevol recer d'orella. Un àngel «va recollir en una safata d'argent la seva mirada oberta»—ens revela secretament—

Assenyalem en el si d'*El senyal*—altres poemes. Els que porten en la taula per capçalera *Cua de dofí, Pessebre, Cavallets vora mar, Alba, Tres àngels*, entre molts—Versos omnímodes amb vocació de cristall.

En el primer poema d'aquest llibre, Garcés ens fa una prometença, de la qual en servarem record:

El pardal bastirà la tebior del niu
i el rossinyol les seves torres fràgils...
Així sia!

(1) El senyal. Poemes de Tomàs Garcés. Barcelona, 1955.

Feu-vos soci de l'Ateneu

MARQUETERIA
PLAFONS - FULLOLES
SOMMIERS
COLORS - ASSECANTS
VERNISSOS - HIDROFUGS
AGLOMERATS
PAVIMENTS - GRASSES

MAGATZEMIS GUGUT

Avinguda 20 de Juny N.º 12

GIRONA

Moviment Esperantista

El dia 30 del proppassat mes de Juny, uns 65 esperantistes del grup esperantista de Barcelona «Barcelona Stelo» es traslladaren a la ciutat de Girona, amb motiu d'una excursió.

Invitats pel grup esperantista de la veïna ciutat «Gerona Espero» i per tal de rebre els samideanos del «Barcelona Stelo» hi assistiren un considerable nombre d'esperantistes del grup «Flugiloj» de la nostra vila, junt amb altres de les poblacions de Salt, Roses, etc.

Després de visitar l'estatge del grup «Gerona Espero» i d'un refresc en el mateix local, recorregueren diversos llocs de la ciutat, entre altres, la catedral, admirant l'obra arquitectònica de la mateixa, els bany àrabs, i la piscina de la Devesa.

Segons pròpies manifestacions, els components del grup «Barcelona Stelo», quedaren entusiasmats i al mateix temps molt complaguts de la seva visita a Girona, i de l'atenció que els mostraren tots els esperantistes, especialment el grup «Gerona Espero», el qual no regatejà sacrificis perquè la festa resultés llúidíssima.

L'acte fou una veritable manifestació del progrés de l'Esperanto a casa nostra, i un fort lligam espiritual entre els esperantistes d'aquesta comarca i els de Barcelona.

Es necessita

noi de de 15 a 16 anys per aprendre
a carrar i triar.

Guanyarà de seguida

JAUME MATAS - Barceloneta, 7

COMENTARI

SILVIA SIDNEY

per Ricard MESTRES

Una altra vegada se m'acudeix d'exoplugar sota el meu comentari, unes notes sobre una actriu de cinema. Faré els possibles perquè tinguin un to que difereixi tant com sigui possible del de les gaseilles de propaganda de les distribuïdores cinematogràfiques.

* * *

Potser el que té de més sorprenent aquesta excel·lent actriu, és la seva condició de yankee. La seva tristesa vagament melangiosa, que us la fa figurar sempre abissada en uns pensaments profunds, té molt més de germana o d'eslava que no pas d'americana (una ecuació a base de Silvia Sidney-Herta Thiele—la protagonista de Notes d'Uniforme—qui gosaria trobar-la excessivament descabellada, salvant totes les distàncies que vulgueu?). Potser és un mite que els americans mateixos—conscient o inconscientment—han creat, però tothom pren com a tipus de noia americana, per exemple, a Joan Harlow—epidèrmica amb el sex-appeal com a principal component del seu bagatge femenívol—i no a Silvia Sidney que no posseïeix aquell dinamisme que informa les actrius típicament—essencialment—americanes.

El triomf de Silvia Sidney en l'art de les imatges és fortament significatiu, i no sé si tothom ho haurà remarcat prou. Hom no s'ha avesat gaire a meditar les coses del cinema, com meditem els fets literaris, els fets pictòrics, breu: els fets artístics. Doncs bé. Feu memòria i recordeu que l'aparició-èxit de l'actriu de les nostres preferències coincidí amb el punt àlgid del succés de les stars de silueta més que estilitzada—standaritzada—, que es movien molt i eren molt primes i boniques, però que llurs interpretacions no us arribaven a produir mai aquell calfred emocional que va aparellat a tota interpretació sublim. I bé. Apareix ella—un tipus de bellesa que el contrast amb les altres feia ressaltar més, i convençuda sens dubte—i molt encertadament—de què el públic intel·ligent i sensible havia de veure «alguna cosa» en ella, us forneix una interpretació que comporta una dosi formidable de vida. Ningú pot haver oblidat el seu debut en «Els carrers de la Ciutat». Ell—Gary Cooper—i ella—per dir-ho en termes ben populars—hi fan alguna escena que materialment us trenca el cor. I això ho aconsegueixen sense trucs efectistes, sinó amb aquella naturalitat que només un gran intèrpret—intèrpretar és reviure—posseeix. D'aquest fet podem treure'n una deducció claríssima: que el públic cerca en el cinema alguna

EL TEATRE

MADAME, de Lluís Elies, per la Companyia Nicolau-Martori.

L'èxit popular d'aquesta obra ens tenia una mica escamats sobre la seva qualitat, i ens havíem fet unes previsions que, si bé no han desaparegut després d'haver vist l'obra, almenys s'han transformat, sinó en el fons en algun aspecte.

Entenem que no pas sempre cal exigir als autors que ens ofereixen obres d'aquelles que et fan arrapar a la butaca a base del paroxisme del sofriment moral—o el que sigui—dels personatges. Precisament el que dona la tònica d'un teatre normal—teatre normal d'un poble, és el seu teatre perfecte—és l'existència d'obres de tots els caires i per a tots els gustos—entenem-nos, tots els gustos teatrals—.

Madame és una genuïna representació del que ha d'ésser una obra entretinguda. Hi veieu una trama que en cap moment us té indiferents, desenvolupada amb un perfecte instint teatral. Potser gosaríeu fer una objecció i és que el ritme de l'obra és fet en un sentit invers. Hi manca aquell crescendo que va de baix a dalt. Ací Lluís Elies ha construït un primer acte magnífic, ple, rublert de situacions i amb efectes molt ben trobats... Els altres dos no són tan treballats i és a base d'això que l'obra decau lleugerament. Lleugerament i prou perquè el segon acte, si bé no està a l'altura del pri-

cosa més que moviment i espectacularitat: una mica d'humanitat, un personatge xop d'emoció i de vida.

I ara, voldria una cosa: poder explicar—passez le mot—el somriure de Silvia Sidney. En una de les seves millors creacions—Una tragèdia humana—hi ha un moment en què ella us ha lligat amb la subtilesa gairebé imperceptible de la seva suggestió—la sala farcida del seu perfum. Una tendresa us envaeix—aquella tendresa que només ella i potser Norma Shearer saben comunicar—i de sobte no sabeu què passa a la pantalla. Se us afigura que és clivella i que n'ha de nèixer una visió paradisiaca: és el seu somriure. La visió és breu, però en la brevetat rau la intensitat. I aquell goig intens ningú us el treu de sobre.

Silvia Sidney ha de crear encara, per bé nostre—vull dir dels amants del cinema—moltes dones d'aquelles lleugerament—o tràgicament—desventurades en la interpretació de les quals excel·leix.

Es molt difícil aventurar tan sols una engruna de definició sobre la «totalitat» d'aquesta estel. N'arriscó una:

Silvia Sidney... tota la inefable dolcesa, tota la melangia mística d'un àngel agonitzant sota un cel de primavera...

mer té encara alguna escena perfecta de comicitat.

Es tracta d'una senyora francesa—la senyora madama, li diu algun personatge—que revoluciona tota una vila amb la seva desimboltura i despreocupació. Però dona en el fons, ella també es crema els dits en aquest joc perillós que ha estat portant. Però es veu que l'amor veritable i gran és alguna cosa més que el senzill episodi d'un dia i d'uns dies i tard o d'hora els afectes que vénen del cor i no de la pell s'imposen. Heus ací el fons de l'obra, sobre el qual han estat bastits una sèrie d'escenes—còmiques i sentimentals—bones de debó. Lluís Elies té, abans que tot, una gran agilitat per al teatre; una mà mestre per a provocar situacions i cops d'efecte que sempre plauen a l'espectador. El diàleg raja sempre frese, és popular. Es el mateix llenguatge que sentiu als llavis de molta gent. I és molt difícil assolir un diàleg teatral desprovist d'artifici!

La companyia Nicolau-Martori, que porta representada aquesta obra una pila de vegades, la interpreta molt bé. Esmentarem en primer terme a Enric Lluelles que fa un senyor Rifell magnífic. Un personatge molt ben estudiat ple de tics característics. El Sr. Martori que hi té un paper breu, però suficient per a demostrar-hi el seu art. Estivill, que és un bon galant jove. Tot, en fi, compleixen bé. Tots menys la senyora Nicolau de la qual preferim no dir res, perquè rebentar una dama és sempre desagradable.

RIMES

PESCA SALADA

FRUITES

LLEGUMS CUITS

casa

TRESINA

FERMÍ GALÁN, 6

CASSA DE LA SELVA

Futbol

GIRONA F. C. 10 — U. S. CASSÀ 1

El Cassà arrengrera el següent equip:

Torrent, Armangué, Camps,—Pascual, Burset, Pi,—Anglada, Juncà, Mateu, Negre i Rodà. Partit sense història aquest que es jugà a l'estadi de Vista Alegre. Com pot despendre's del resultat fou un constant domini gironí degut a la poca disciplina i esportivitat d'alguns jugadors cassanencs que es passaren tot el temps fent monades al públic.

LLORET S. C. 2 — U. S. CASSÀ 1

Heus ací un partit jugat amb molt d'entusiasme per ambdós equips.

Després d'un primer temps molt igualat jugat amb molta rapidesa i cobejança, finalitza aquest amb el resultat de 0 a 0. Després del descans substitueix a l'àrbitre del primer temps un altre que deia que era col·legiat i que per cert va deixar molt mala impressió als jugadors cassanencs.

Als 5 minuts el Lloret marca el seu primer gol degut a un formidable xut del davanter centre, que Torrent no pot aturar. Deu minuts més tard, en ple domini cassanenc, Olivé marca el gol de l'empat. Llavors comença a manifestar-se la parcialitat de l'àrbitre a favor de l'equip local, doncs a pertot veia foulds imaginaris dels nostres jugadors. Als 12 minuts de joc es lesiona Anglada que ha de retirar-se del camp. Als 17 minuts és expulsat Pascual i pocs moments després es retira Olivé indignat de veure les injustícies d'aquell senyor que arbitrava tant arbitràriament,

Als 29 minuts el Lloret marca el segon i últim gol de la tarda d'un còrner imaginari que dóna lloc a un batibull davant la porta del Cassà. Un back agafa la pilota amb la mà i l'àrbitre cedeix gol. Amb complet domini cassanenc tot i jugar amb 8 equipers finalitza el partit. El Cassà arrengrerà: Torrent—Escalona,

Negre — Pascual, Burset, Pi — Valentí, Juncà, Olivé, Mateu, i Anglada.

CASAL DELS ESPORTS (reserva) 2
U. S. CASSÀ 2

A les ordres de l'ex futbolista Buxó, el Cassà arrengrerà el següent equip: Torrent—Bosch, Escalona—Pascual, Burcet, Negre—Anglada, Juncà, Pi, Mateu i Casellas.

Surt el Cassà i hi ha uns moments de perill a la porta guixolenc. Contraataquen els del Casal i el porter del Cassà salva un gol segur. Torna el domini cassanenc i els tercet defensiu del Casal ha de bregar de valent. Als 32 minuts de joc el Cassà marca el seu primer gol per mediació de Pi. Finalitza el primer temps quan el Cassà estava en ple atac

Comença la segona part i el Cassà té els seus rivals completament embotellats. Hi ha uns xuts magnífics dels components de tripleta central que no són gols per miracle. Hi ha una escapada de l'extrem dreta del Casal que cedeix la pilota a un company qui, amb un xut creuat marca el gol de l'empat. Ataca el Cassà que llueix un joc magnífic. Es juga sempre en terreny guixolenc. Fruit d'aquest domini és el segon gol dels nostres degut a un inponent xut de Juncà. Falten 15 minuts per acabar el partit i es tira un free-kick contra el Cassà i una jugada desgraciada de Torrent val el gol de l'empat. I amb domini cassanenc fineix el partit en el qual el resultat no reflecta el que fou ja que amb una mica de sort el nostre equip havia d'haver guanyat per 4 o 5 gols de diferència.

Remarquem la bona actuació de l'àrbitre Sr. Buxó. Que aprengui aquell senyor que tocava el xiulet a Lloret.

X-27.

El Cinema

KURSAAL:

JO HE ESTAT ESPIA I LILIOM

L'atzar ens fa aparellar en un mateix comentari dos films tan distanciat—sota tots els aspectes—com Jo he estat espia i Liliom. Distanciat, sobretot en una cosa que en el cinema té una importància màxima: l'un és fet amb un gran sentit de ritme cinematogràfic i l'altre amb una completa absència d'això mateix.

El primer, de Víctor Saville, animador d'un altre film magnífic, Siempre viva, que també es projecta al mateix local, reuneix totes les condicions per a fornir una obra estrictament cinematogràfica: cap rastre teatral n'alenteix l'acció; cap preocupació n'alenteix el moviment. Moviment que ve del mateix assumpte: heus ací on hom pot jutjar el bon sentit del director. Cal eliminar tota obra que no ofe-

reixi possibilitats de fer-ne un film reeixit perquè sobre la tesi, sobre els personatges, sobre tota cosa, el cinema necessita com el pa que menja, l'acció. Fins que hom no s'ha fet càrrec d'això una producció no pot ésser mai de primer ordre. Deixeu-nos dir en un incís si no rau precisament en aquesta qüestió que els espanyols no sàpiguen fer cinema. En la pel·lícula que comentem hi veieu tot de coses de l'espionatge que és un tema pel que es veu, no esgotat encara. Hem vist espionatge sota el punt de vista—cinematogràfic, és clar—alemany, francès, americà. Mancava, doncs, que els anglesos, que d'un quan temps ençà vénen oferint-nos films magnífics, hi diguessin la seva. Ho han fet i ningú pot plànyer-se'n, puix que ho han fet amb un sentit correctíssim, amb una obra perfecta. No us explicarem pas l'argument. Amb tot el que hem escrit podeu fer-vos perfecte càrrec de què no hi manca res: mà mestre d'animador, escenes ben resoltes, una perfecta continuïtat—découpage consciencios—i una interpretació sobre la qual no hi ha res més a dir sinó que va a càrrec de Conrat Veit, Herbert Marshall i Madelai-Carroll.

Per a comentar Liliom—tret d'una obra teatral de Franz Molnar—gairebé no hauríem de fer altra cosa que invertir els termes que hem emprat suara. Hom hi veu de seguida una preocupació constant a vèncer: fer una atmosfera densa, un fons sobre el qual el primer pla dels personatges es destaquí com si llur vida hi anés lligada íntimament. Preocupació que ofega el film i el fa pobre, lent. Havíem vist coses tan bones de Fritz Lang, que durant la projecció d'aquest ens semblava impossible que fos d'un mateix autor que de Spione, entre moltes d'altres. No volem dir-ne res més, però no podem deixar de remarcar una escena típicament expressadora de la pobresa emocional del film: quan el protagonista va al cel, suposem que la intenció era d'assolir el patetisme. Compteu, doncs, que en surf una escena francament risible. Tant Fritz Lang com Charles Boyer—que és el protagonista—em sembla que haurien sortit

Kursaal Cinema

Dissabte 20 i diumenge 21

Les millors superproduccions de la temporada

Cine Modern

Diumenge 14 Juliol 1935

Tarda i nit

Un programa monstre

Tres èxits de la temporada

Demaneu programes

guanyant abstenint-se de prendre part en obra així.

MODERN:

EL CRIM DE VANITIES

Poca cosa direm d'aquest film. Dament d'aquestes mateixes ratlles ja hem remarcat les característiques dels films musicals americans, en ocasió de la projecció de Desfiles de Candilejas, etc. Però no podem pas deixar de remarcar, que en aquest hi apareix l'orquestra de Duke Ellington en una escena que és de les millors de la pel·lícula. Uns músics

estan tocant una rapsòdia quan els instrumentistes negres de Duke Ellington els foragiten i transformen la rapsòdia en un fox-trot d'un ritme endimoniat: simbolització, segurament, del triomf del jazz—del jazz hot, precisament—sobre la música antiga, amb la revenja d'aquesta per mitjà del director de l'orquestra desbancada, que ametralla a tothom. Un bon film.

MICKEY MOUSE

Subscriuiu-vos a Horitzó

Joan Domingo Alemany

Advocat

Ofereix el seu despatx

Argenteria, 19, pral.- Telèfon 477 Girona

Notes Municipals

Sessió del dia 24 de Juny

Assisteixen tots els consellers-gestors excepte el Sr. Cassà.

Presideix el Sr. Roselló.

Es llegeix i s'aprova l'acta de l'anterior.

Es dona compte de l'import dels jornals de la brigada municipal de la setmana anterior.

S'aproven diversos comptes.

S'acorda pagar el lloguer de les cases que habiten els mestres.

Es llegeix una invitació del Sr. Comissari de la Generalitat a Girona, convidant als consellers a la recepció que es celebrarà a l'esmentada ciutat el dia 2 de Juliol, a honor del Consell de la Generalitat de Catalunya.

El Sr. President demana que es nomeni una comissió per assistir en nom de l'Ajuntament a la recepció.

S'acorda assistir en corporació als actes que es celebrin.

El Sr. Alcalde exposa la necessitat de comprar un carro per la recollida de les escombraries.

El Sr. Roca proposa es facin gestions per trobar-ne un que ja hagi fet aquest servei, sempre però que estigui en bon estat.

S'acorda fer-ho així.

S'aixeca la sessió.

Sessió del dia 1 Juliol

Assisteixen tots els consellers excepte el Sr. Cassà.

Presideix l'alcalde-gestor Sr. Roselló
S'aprova l'acta de l'anterior.

S'aprova la nota dels jornals de la brigada municipal de la setmana anterior.

Es dona compte del recaptat per certs arbitris en el mes anterior.
S'aproven alguns plànols presentats per fer reformes a diverses cases.

Es dona compte del moviment d'altès i baixes a l'Hospital, presentada per l'administrador.

Es llegeix un escrit del mateix, posant el càrrec a la disposició de l'Ajuntament.

S'acorda acceptar la dimissió i el Sr. Roselló proposa, essent aprovat per unanimitat, nomenar al Sr. Costa per l'esmentat càrrec.

S'acorda abonar a la Junta local de protecció de menors, i al professorat de les Escoles Nacionals la subvenció consignada en el pressupost.

S'acorda consti en acta la gestió feta prop del Conseller d'Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, referent al punt d'Esclet.

S'aixeca la sessió.

Noticiari

(Ve de primera pàgina)

«Teatre»

El mateix dia, la Companyia Nicolau-Martori representà l'obra Madame al C. U. Republicana. En la secció teatral trobareu la referència de la representació.

«La Festa dels Automòbils»

Amb el lluïment acostumat, tingué lloc el passat dimecres la festa del patró dels xòfers. Hi hagué sardanes, gran desfilada de cotxes, etc.

«La festa de Llambilles»

Els dijous foren molts els casanencs que es traslladaren a Llambilles per assistir a la Festa Major d'aquest poble.

* * *

El nostre distingit col·laborador Sr. Josep M.ª Montagud Borja, ha estat nomenat delegat del Col·legi Notarial de Catalunya, per tal d'assistir a un Congrés Notarial a París.

La nostra més coral enhorabona a l'amic Montagud, per aquesta designació.

* * *

Hem establert intercanvi amb la revista Ramaderia i Agricultura, de Barcelona.

* * *

En el proper número del nostre periòdic publicarem un article del col·laborador Ferdinand Barnès, tan interessant com tots els seus.

Hom diu que...

... un bon amic nostre—repartidor d'aquest periòdic—es proposa amenitzar l'estona dels concurrents dominicals a la roureda d'en Sacot amb la música sempre plaent d'un piano de maneta.

... són molts els indrets del nostre poble que fan un tuf insuportable. Demanem no pas que es senti perfum de cocaïna en flor, però almenys que es facin els possibles perquè hom pugui respirar un aire una mica decent.

... l'any passat insistírem sobre la necessitat de regar el passeig els diumenges a la tarda. Repetim el prec confiant veuren's atesos.

... en el pròxim número direm moltes més coses.

Pintura

Decoració

Francesc Ragolta

Pintor decorador artístic

=

Empaperador

=

VENDA DE PAPERS PINTATS

Carrer Ramon Ferrándiz, 116

CASSÀ DE LA SELVA

Fàbrica de **DOMINGO**

Tapones,

Discos y

Especialidades

Fabricantes:

Dispongo de maquinaria moderna para esmerilar y ensamblar toda clase de productos derivados del corcho.

Cobla - Orquestra
Orquestrina

La Selvatana

Cassà de la Selva (Girona) Telèfon: 22

Per a contractes: Pere Arpa

Gran assortit en
Calçat de temporada
no dubteu un moment,

En XEC Espardenyer

us en servirà d'econòmic i superior

Castelar, 41

Farmàcia

J. BOTET

CASSÀ DE LA SELVA

Despatx acurat de receptes.

Articles de Ferreria - - Armeria i efectes de caça

URALITA

Agència oficial: J. BERDALET

Cassà de la Selva

Cobla - Orquestra
Orquestrina

La Principal

Per a contractes:

Francesc Gruart Telèfon 19

Farmàcia i
Laboratori de

Joan Gener Roca

Cassà de la Selva

MANUEL BECERRA
Sastre

Cassà de la Selva

Subscriuiu-vos a "Horitzó"

Agència d'Autòmibus i Transports

La Cassanense

Administració: Castelar 61.

Garatges: Progrés, 3 i 31

CASSÀ DE LA SELVA
(Girona)

Pere Cufí

Fàbrica de Gasoses i Sifons - «Fruxampany»
«Representant de la cervesa Damm»

Cassà de la Selva

Pere Mercader

CAPELLERIA - - - GORRISTERIA

Camises-Corbates-Cinturons-Sempreles darretes Novetats!

Plaça Mn. Cinto Verdaguer, 5

Cassà

Fonda "El Comerç"

Antiga casa Barretina VDA. JOAN ABELLI
Plaça Anselm Clavé, 30 - Garcia Hernández, 10 - Cassà de la Selva
Preus reduïts - Servei acuradíssim - Garatge

Narcís Martí

Tocineria - Comestibles

Cassà de la Selva

Reparació d'automòbils - Venda i reparació de bteries
Cotxes a pupilatge - Lubrificants, olis, grasses, etc. etc.

Cotxes de lloguer

Garatge Modern

ENRIC GRUART

Joaquim Costa, 37 i Concepció Arenal, 5

Telèfon 32 R

IUBERT & PRESAS
BANQUERS

Telèfon, 8

Cassà de la Selva

FONDA "EL REGREO"

Plaça J. Anselm Clavé - Telèfon 15
Garatge Bany

Cassà de la Selva

Narcís Duran

Aiguardents i Licors - - - Elaboració acuradíssima
Pont 7 i 9 - Cassà de la Selva

Servei amb camions propis per tota la província.

Jaramago Valadia

EL MILLOR PAPER DE FUMAR

ESTOIG ENGOMAT : 10 Cts.

JARAMAGO "ORO" : 20 Cts.

Demaneu-lo a tots els estancs

DIPOSIT DE VENDA:

Sant Pau, 22 - BARCELONA

PIPES, BOQUILLES, PETAQUES,
MONEDERS, JOCS DE CARTES,
DOMINÓS, ESCACS, PARCHESSIS,
etc. etc.

Venda a l'engrós i a la menuda

Servei amb camió de Cassà a Bar-
celona, amb parades a Caldes de
Malavella i a tots els pobles del litoral

Emili Cabarrocas

Preus econòmics - Servei ràpid

Carrer Mesures

Cassà de la Selva